SJORS

van de Rebellenclub

5 oktober 1963
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 40

58 JAAR NEDERLAND-BELGIË

Zondag 20 oktober zal in het Olympisch Stadion in Amsterdam de 97e interland-voetbalwedstrijd tussen Nederland en België worden gespeeld. We vonden dit een mooie gelegenheid om in ons blad een overzicht af te drukken van de zesennegentig wedstrijden, die in de voorafgaande jaren tussen de elftallen van beide landen zijn gespeeld, en de resultaten die zijn behaald. Voor alle voetballiefhebbers onder onze lezers volgt hier dan een overzicht van de geschiedenis van ,,Nederland-België".

1 30-4-1905, Antwerpen, B.-N., 1-4
2 14-5-1905, Rotterdam, N.-B., 4-0
3 29-4-1906, Antwerpen, B.-N., 5-0
4 13-5-1906, Rotterdam, N.-B., 2-3
5 14-4-1907, Antwerpen, B.-N., 1-3
6 9-5-1907, Haarlem, N.-B., 1-2
7 29-3-1908, Antwerpen, B.-N., 1-4
8 26-4-1908, Rotterdam, N.-B., 3-1
9 21-3-1909, Antwerpen, B.-N., 1-4
10 25-4-1909, Rotterdam, N.-B., 4-1
11 13-3-1910, Antwerpen, B.-N., 3-2
12 10-4-1910, Haarlem, N.-B., 7-0
13 19-3-1911, Antwerpen, B.-N., 1-5
14 2-4-1911, Dordrecht, N.-B., 3-1
15 10-3-1912, Antwerpen, B.-N., 1-2
16 28-4-1912, Dordrecht, N.-B., 4-3
17 9-3-1913, Antwerpen, B.-N., 3-3
18 28-4-1913, Zwolle, N.-B., 2-4
19 15-3-1914, Antwerpen, B.-N., 2-4
20 26-4-1914, Amsterdam, N.-B., 4-2
21 31-8-1920, Antwerpen, B.-N., 3-0
22 15-5-1921, Antwerpen, B.-N., 1-1
23 26-3-1922, Antwerpen, B.-N., 4-0
24 7-5-1922, Amsterdam, N.-B., 1-2
25 29-4-1923, Amsterdam, N.-B., 1-1
26 23-3-1924, Amsterdam, N.-B., 1-1
27 27-4-1924, Antwerpen, B.-N., 1-1
28 15-3-1925, Antwerpen, B.-N., 0-1
29 3-5-1925, Amsterdam, N.-B., 5-0
30 14-3-1926, Antwerpen, B.-N., 1-1
31 2-5-1926, Amsterdam, N.-B., 1-5
32 13-3-1927, Antwerpen, B.-N., 2-0
33 1-5-1927, Amsterdam, N.-B., 3-2
34 11-3-1928, Amsterdam, N.-B., 1-1
35 1-4-1928, Antwerpen, B.-N., 1-0
36 5-6-1928, Rotterdam, N.-B., 3-1
37 4-11-1928, Amsterdam, N.-B., 1-1
38 5-5-1929, Antwerpen, B.-N., 3-1
39 4-5-1930, Amsterdam, N.-B., 2-2
40 18-5-1930, Antwerpen, B.-N., 3-1
41 29-3-1931, Amsterdam, N.-B., 3-2
42 3-5-1931, Antwerpen, B.-N., 4-2
43 20-3-1932, Antwerpen, B.-N., 1-4
44 17-4-1932, Amsterdam, N.-B., 2-1
45 9-4-1933, Antwerpen, B.-N., 1-3
46 7-5-1933, Amsterdam, N.-B., 1-2
47 11-3-1934, Amsterdam, N.-B., 9-3
48 29-4-1934, Antwerpen, B.-N., 2-4
49 31-3-1935, Amsterdam, N.-B., 4-2
50 12-5-1935, Brussel, B.-N., 0-2
51 29-3-1936, Amsterdam, N.-B., 8-0
52 3-5-1936, Brussel, B.-N., 1-1
53 4-4-1937, Antwerpen, B.-N., 2-1
54 2-5-1937, Rotterdam, N.-B., 1-0
55 27-2-1938, Rotterdam, N.-B., 7-2
56 3-4-1938, Antwerpen, B.-N., 1-1
57 19-3-1939, Antwerpen, B.-N., 5-4
58 23-4-1939, Amsterdam, N.-B., 3-2
59 17-3-1940, Antwerpen, B.-N., 7-1
60 21-4-1940, Amsterdam, N.-B., 4-2
61 12-5-1946, Amsterdam, N.-B., 6-3
62 30-5-1946, Antwerpen, B.-N., 2-2
63 7-4-1947, Amsterdam, N.-B., 2-1
64 4-5-1947, Antwerpen, B.-N., 1-2
65 14-3-1948, Antwerpen, B.-N., 1-1
66 18-4-1948, Rotterdam, N.-B., 2-2
67 21-11-1948, Antwerpen, B.-N., 1-1
68 13-4-1949, Amsterdam, N.-B., 3-3
69 6-11-1949, Rotterdam, N.-B., 0-1
70 16-4-1950, Antwerpen, B.-N., 2-0
71 12-11-1950, Antwerpen, B.-N., 7-2
72 15-4-1951, Amsterdam, N.-B., 5-4
73 25-11-1951, Rotterdam, N.-B., 6-7
74 6-4-1952, Antwerpen, B.-N., 4-2
75 19-10-1952, Antwerpen, B.-N., 2-1
76 19-4-1953, Amsterdam, N.-B., 0-2
77 25-10-1953, Rotterdam, N.-B., 1-0
78 4-4-1954, Antwerpen, B.-N., 4-0
79 24-10-1954, Antwerpen, B.-N., 4-3
80 3-4-1955, Amsterdam, N.-B., 1-0
81 16-10-1955, Rotterdam, N.-B., 2-2
82 8-4-1956, Antwerpen, B.-N., 0-1
83 14-10-1956, Antwerpen, B.-N., 2-3
84 28-4-1957, Amsterdam, N.-B., 1-1
85 17-11-1957, Rotterdam, N.-B., 5-2
86 13-4-1958, Antwerpen, B.-N., 2-7
87 28-9-1958, Antwerpen, B.-N., 2-3
88 19-4-1959, Amsterdam, N.-B., 2-2
89 4-10-1959, Rotterdam, N.-B., 9-1
90 24-4-1960, Antwerpen, B.-N., 2-1
91 2-10-1960, Antwerpen, B.-N., 1-4
92 22-3-1961, Rotterdam, N.-B., 6-2
93 12-11-1961, Amsterdam, N.-B., 0-4
94 1-4-1962, Antwerpen, B.-N., 3-1
95 14-10-1962, Antwerpen, B.-N., 2-0
96 3-3-1963, Rotterdam, N.-B., 1-0
97 20-10-1963, Amsterdam, N.-B., ...

HOE IS DE STAND?

	Nederland	België
Gespeeld	96	96
Gewonnen	46	31
Gelijk	19	19
Verloren	31	46

Speur mee met Dick Drent!

HOE WIST DICK DAT?

WINNETOU

DE MAN VAN DE PRAIRIE

DOOR

DR. KARL MAY

TOEN DE BLANKEN HET DESTIJDS WILDE WESTEN VAN AMERIKA GINGEN VEROVEREN, KWAMEN UIT ALLE WINDSTREKEN GELUKZOEKERS TOEGESTROOMD. ONDER HEN BEVOND ZICH EEN JONGE EUROPEAAN, KARL MAY GEHETEN. VAN ZIJN AVONTUREN, DIE IN SAINT-LOUIS BEGONNEN, HEEFT HIJ NAUWGEZET EEN DAGBOEK BIJGEHOUDEN.

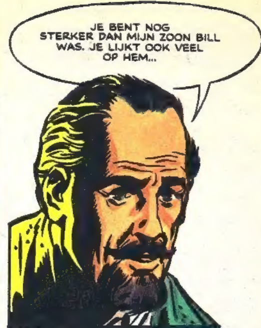

EN DIT IS MIJN BEREDODER. MAAR ZO'N ZWAAR WAPEN IS VOOR EEN GROENTJE ALS JIJ NIET AAN TE BEVELEN.

NOU, ZÓ ZWAAR IS HIJ NU OOK WEER NIET!
DEKSELS! JE GAAT MET DAT GEWEER OM ALSOF HET EEN WANDELSTOK IS!

JE BENT NOG STERKER DAN MIJN ZOON BILL WAS. JE LIJKT OOK VEEL OP HEM...

KARL MAY VERTELT HENRY DAT HIJ NIET ALLEEN GESTUDEERD HEEFT, MAAR ZICH OOK MET GYMNASTIEK, WORSTELEN, SCHERMEN, LANDMETEN EN SCHIETEN HEEFT BEZIGGEHOUDEN.
JE MOET MORGENOCHTEND EENS BIJ ME OP DE SCHIETBAAN KOMEN. DAN KAN IK EENS ZIEN WAT JE PRESTEERT.

DE VOLGENDE MORGEN OP DE SCHIETBAAN...
VOORUIT. LAAT MAAR EENS ZIEN WAT JE WAARD BENT.
DIT WAPEN IS NATUURLIJK VREEMD VOOR ME, MAAR IK ZAL MIJN BEST DOEN.

NIET SLECHT!
GOED ZO!
PRACHTIG!
OOOO!...

JIJ BENT GEKNIPT VOOR DE JACHT IN HET WILDE WESTEN.
HET WILDE WESTEN. DAAR HEB IK ALTIJD VAN GEDROOMD.

IK ZOU WELEENS WILLEN WETEN OF JE OP EEN MUSTANG IN HET ZADEL KUNT BLIJVEN.
WE ZOUDEN EENS EEN PROEF KUNNEN NEMEN, ALS U MIJ ZO'N PAARD KUNT BEZORGEN...

HENRY STELT KARL MAY VOOR AAN CORNER, EEN PAARDENKOOPMAN. .
DEZE JONGEMAN ZOU GRAAG EENS OP UW WIJNSCHIMMEL RIJDEN.
HA, HA, HA, HIJ HEEFT TOCH GEEN ZELFMOORD-PLANNEN?

EEN PRACHTIG DIER, CORNER.
HET IS NOG NOOIT IEMAND GELUKT DIT PAARD TE BERIJDEN.

KIJK NOU EENS!
DIE KEREL MOET BOTTEN VAN ELASTIEK HEBBEN!

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

DE WIJNSCHIMMEL TRACHT ZIJN BERIJDER AF TE WERPEN!
...OP ALLE MOGE-LIJKE MANIEREN...
ARRANZ-63-

...MAAR HET LUKT HEM NIET!
ONGELOOFLIJK! JIJ BENT DE EERSTE DIE HEM IN BEDWANG KAN HOUDEN!
WAAR HEB JE ZO GOED LEREN PAARDRIJDEN?
OCH, WAT DOET HET ERTOE? MISSCHIEN OP EEN SCHOOL DIE GROENTJES OPLEIDT.

HENRY IS NIEUWSGIERIG GEWORDEN EN WIL ZIJN VRIEND NOG MEER PROEVEN LATEN AFLEGGEN.
VOOR SCHIETEN EN PAARDRIJDEN BEN JE GESLAAGD. ZOU JE VANMIDDAG EEN PAAR VRIENDEN VAN MIJ WILLEN BEZOEKEN?
NATUURLIJK, MENEER. GRAAG ZELFS.

VIJF UUR 'S MID-DAGS. HENRY EN KARL MAY BEVINDEN ZICH IN EEN KANTOOR, WAAR DRIE MAN-NEN AAN HET WERK ZIJN.
WEET JE WAT DEZE MENSEN UITVOEREN?
NATUURLIJK. DE INSTRUMENTEN, DIE LANDMETERS GEBRUIKEN, ZIJN OVERAL TER WERELD HETZELFDE.

DE LANDMETERS STELLEN KARL MAY TALLOZE VRAGEN EN LEGGEN HEM ALLERLEI KWESTIES VOOR.
NOU, U HEBT VERSTAND VAN HET VAK!
BEKIJK DEZE KAART EENS. MISSCHIEN KAN DIE NOG EENS VAN PAS KOMEN.

DE TIJD IS INTUSSEN OMGEVLOGEN.
O, WAT IS HET AL LAAT!
WE VINDEN HET ERG PRET-TIG MET UW VRIEND KENNIS GEMAAKT TE HEBBEN.

2-3
IK MOET NU NAAR HUIS. VANAVOND KOMEN ER GASTEN. BENT U OOK VAN DE PARTIJ?
JAZEKER. TOT STRAKS!

ALS KARL THUISKOMT, BLIJKT DE VROUW VAN ZIJN WERKGEVER EEN VERRASSING VOOR HEM TE HEBBEN.
MENEER MAY, MAG IK DE HEER BLACK AAN U VOOR-STELLEN? HIJ IS UW OPVOLGER!
MIJN... OPVOLGER??

JA, MAAR WEES NIET BOOS. MENEER HENRY EN IK BEGRIJPEN, DAT U ZO GAUW MOGELIJK NAAR HET WESTEN WILT, DAAROM HEBBEN WIJ ENKELE VOORBEREIDINGEN GETROFFEN.
IK... BEN U ERG DANKBAAR.

DE JONGE LERAAR KAN VAN VERRASSING EN BLIJDSCHAP GEEN WOORD UITBRENGEN.
EN MAG IK SAM HAWKENS AAN U VOORSTELLEN? SAM IS GIDS BIJ DE EXPEDITIE, WAARMEE U MORGEN VERTREKT.

MORGEN AL?
JA, MORGEN. OF BEN JE SOMS VAN GEDACHTEN VERANDERD? TOCH NIET BANG, HA, HA, HA!

HEREN, WILT U HET GESPREK STRAKS VOORTZETTEN? WE GAAN AAN TAFEL.
IK GELOOF DAT ONZE NIEUWBAKKEN WILDWESTJAGER WEL EEN STEVIGE HAP KAN GEBRUIKEN.

SAM HAWKENS ZET ZIJN GEWEER NAAST ZIJN STOEL EN VERTELT WAAROM HIJ DAT DOET.
EEN JAGER LAAT ZIJN WAPEN NOOIT ALLEEN. LIDDY, ZO HEET MIJN GEWEER, HEEFT ME AL VAAK BELOOND VOOR MIJN TROUW.

ALVORENS TE GAAN ETEN ZET SAM ZIJN HOED AF EN... ZIJN HAAR!
O, PARDON! DIE ELLENDIGE PRUIK! SINDS DE PAWNEE-INDIANEN MIJN ECHTE HAAR HEBBEN AFGERUKT, MOET IK DIT DING WEL DRAGEN!

TIJDENS DE MAALTIJD BEANTWOORDT SAM VRAGEN VAN KARL MAY.
DE EXPEDITIE WORDT GEORGANISEERD DOOR DE ATLANTIC AND PACIFIC COMPANY. WE TREKKEN LANGS DE CANADIAN RIVER TOT NEW MEXICO. ER GAAN DRIE GIDSEN, VIJF LANDMETERS EN TWAALF JAGERS MEE.

JE HEBT ALLE PROEVEN GOED DOORSTAAN, KARL, EN ZE WAREN NIET MAKKELIJK.
IK BEN U ERG DANKBAAR EN IK HOOP DAT IK AAN UW VERWACHTINGEN ZAL BEANTWOORDEN.

DOE JE BEST. IK HEB NOG EEN PAAR GESCHENKEN VOOR JE: MIJN BEREDODER EN DE WIJNSCHIMMEL!
IK ZAL UW GOEDHEID NOOIT VERGETEN!
MORGENVROEG VERTREKKEN WE DUS!

EN DE VOLGENDE MORGEN TREKT DE EXPEDITIE HET AVONTUUR TEGEMOET.

Jenny en de ruimteman

IK GA EEN KIJKJE NEMEN IN DIE KAMER. HELP ME EVEN!
VOORZICHTIG!

ALLE MENSEN, HET IS EEN LABORATORIUM!

OPEENS...

GOEDENAVOND!
DAT... DAT IS...

SORRY DAT IK JULLIE AAN HET SCHRIKKEN GEMAAKT HEB. ZOEKEN JULLIE IETS?
BENT U MENEER NORD?
HIJ HEEFT EEN RUIMTEPAK AAN!

DAT PAK DIENT ALLEEN ALS BESCHERMING. IK EXPERIMENTEER NAMELIJK MET EEN NIEUW SOORT METAAL.

NU SNAP IK ALLES! WIJ ZAGEN VUUR EN DAARNA EEN MAN IN NET ZO'N PAK! DAT WAS U!
JA, INDERDAAD, DAT WAS IK!

U HEBT ZEKER OOK DAT STUK METAAL WEGGENOMEN? WEET U DAT U ONS DAARMEE ONSTERFELIJK BELACHELIJK GEMAAKT HEBT?
HET SPIJT ME. IK ZAL JULLIE ALLES VERTELLEN.

Tumult in Tumbletown

door
Bernard
Bruinhof

Zeg, Don blijft lang weg," merkte Pinky op tegen zijn vriend Gregg Flemming.

„Nou en of," antwoordde deze, terwijl hij de pit van het primustoestel achter de tent wat hoger draaide. „Ik heb een honger als een paard. Als hij niet gauw komt, dan beginnen we."

„Dat. . ." Pinky zweeg, want hij had in de verte Don ontdekt, die hardlopend naderbij kwam. „Hij is in aantocht, maar ik snap niet, waarom hij er zo'n vaart achter zet. Dat is niet zijn gewoonte."

„Nee, da's niks voor hem," erkende Gregg. Hij kwam achter de tent vandaan en ging naast Pinky staan.

De drie vrienden kampeerden in een heuvelachtige streek van de staat Californië. Ze waren alle drie leerling van de highschool in Scottsville. Ze hadden de auto van Greggs vader, die er twee op na hield, voor deze vakantie mogen lenen.

„Zeg, oefen je je soms voor de marathonloop?" riep Pinky spottend tegen Don, toen hij naderbij kwam.

Don gaf geen commentaar. Hijgend stopte hij vlak voor zijn vrienden. Een lok van zijn donker krulhaar slierde over zijn van zweet glimmend voorhoofd.

Gregg keek Don nieuwsgierig aan. „Is er iets aan de hand?" vroeg hij.

Don slikte een paar maal, wreef met de rug van zijn hand over zijn voorhoofd en streek ongeduldig zijn haar naar achteren. „Ik. . . ik heb nieuws," kondigde hij aan. „Groot nieuws. Ik heb net een boef ontdekt."

Een bundel plotseling ontploffende rotjes had geen groter verbazing kunnen verwekken.

„Een boef?" herhaalde Gregg en zijn mond viel half open. „Waar. . . en hoe. . ."

„En wat heb je gedaan?" viel Pinky in.

Don liet zich op een kampstoeltje neervallen. „Nou, jullie weten dat ik naar Tumbletown ging om inkopen te doen, hè?"

„Ja, ja," zei Pinky haastig.

„Ik liftte eerst met een vertegenwoordiger mee, maar een kilometer of drie voor Tumbletown moest hij een andere kant uit. Ik bedankte hem dus en keek rond of ik een andere auto op de kop kon tikken."

„Je vond de afstand zeker te ver om te lopen?" kon Pinky niet nalaten spottend op te merken.

„Als je kunt rijden, ben je wel gek om te gaan lopen," zei Don.

„Maar ga verder," drong Gregg aan.

„Nou, ik keek dus uit naar een auto, maar ik kon er geen ontdekken Het was een eenzame weg door een bos. Gelukkig was het daar niet zo warm. Ik liep misschien een minuut of vijf toen ik even voorbij een kromming van de weg een auto zag, vlak bij een tweesprong. Ik rende ernaar toe, voordat ie weg zou wezen."

„Dat zou ook een strop zijn geweest, hè?" spotte Pinky goedmoedig.

„Nou en of!" stemde Don in. „Maar goed: net toen ik nog even voor de kromming was, gebeurde er iets eigenaardigs!" Onwillekeurig liet de jongen zijn stem dalen. „Er stapte een man uit de auto en hij deed dat op een beetje verdachte manier. Hij loerde naar alle kanten om zich heen. . ."

„En toen zag ie jou," veronderstelde Gregg.

„Nee, nee, ik liet me dadelijk achter het struikgewas vallen aan de kant van de weg. Ik kon die kerel door een opening tussen de bladeren heel goed in de gaten houden, maar hij mij niet."

„En wat deed hij dan voor verdachts?" vroeg Pinky benieuwd.

„Hij ging weer in zijn auto zitten en trok een ander pak aan met nogal grote. . ." Don hield op, want zijn vrienden waren in een luid gelach uitgebarsten.

„Is dat nou zo iets bijzonders?" Met deze woorden vertolkte Pinky tevens de gevoelens van Gregg. „Het is nogal wiedes, dat die man eerst ging kijken of er

iemand in zijn buurt was. Als jij een ander pak aantrekt, dan doe je dat toch ook niet waar iedereen bij is?"

Don had Pinky kalm laten uitspreken. „Als het daarbij gebleven was, had je gelijk, maar als jij een ander pak aantrekt, plak je dan ook een snor onder je neus?. . ."

Pinky deed een stap naar voren. „Een snor?. . ." herhaalde hij.

„Precies. En hij zette een zonnebril met donkere glazen op en daarna plantte hij zo'n slappe grijze hoed op zijn hoofd. Van het soort dat gangsters dragen in misdaadfilms, weet je?"

„En wat gebeurde er verder?" informeerde Gregg gespannen, terwijl hij tegenover Don ging staan.

Deze haalde even zijn schouders op.

Gregg haalde zijn schouders op. „Maar wat wil je? Die kerel is er vandoor en we weten zijn autonummer niet."

Pinky liet zich nu ook op een kampstoel vallen en trok een diepzinnig gezicht. „We kunnen heel wat doen," begon hij optimistisch. Hij wendde zich tot Don. „In wat voor een auto reed die man?" informeerde hij zakelijk, als een politieagent.

„Een Buick. Het was een oudje. Van 1960 schat ik. Groen met crème. Nogal haveloos." Don rimpelde even zijn voorhoofd. „O ja! Aan de zijkant die ik te zien kreeg liep een langgerekte veeg menie."

„Dus die auto zou je weer herkennen?"

„Natuurlijk. Maar. . . eh. . . waar wou je hem zoeken?"

„In Tumbletown."

„Wie zegt je dat ie daar is?"

„Nou, die snuiter ging er vandoor."

„En zijn autonummer? Heb je dat opgenomen?" vroeg Pinky vlug.

Teleurgesteld schudde Don zijn hoofd. „Jammer genoeg kon ik het niet zien. Of ik had dichterbij moeten sluipen, maar dan had die kerel mij misschien betrapt."

„Nou ja, niets aan te doen," troostte Pinky hem.

„Heb je de politie al gewaarschuwd?" informeerde Gregg en stopte zijn handen in de zakken van zijn spijkerbroek.

„Daar heb ik nog geen tijd voor gehad. Ik ben dadelijk teruggegaan, lopende. Oef! Als ik daaraan denk," en grijnzend wreef Don met zijn zakdoek over zijn gezicht.

„Maar wie haalt het nou in zijn hoofd de politie te waarschuwen als hij zelf een fijn avontuur kan beleven?" viel Pinky uit. „Je hebt een grote kans, dat ze je uitlachen en in het beste geval bedanken ze je en kun je ophoepelen."

„We hebben een behoorlijke kans, dat we hem daar zullen opsnorren. Want ga maar na: die schurk vermomde zich een paar kilometer voor Tumbletown. Waarom deed ie dat? Omdat hij in die plaats wat van plan was."

Gregg schokte even met zijn schouders. Pinky's betoog had hem niet volkomen overtuigd. „Je kunt gelijk hebben, maar veel zekerheid heb je niet."

„Dat weet ik ook wel. Maar het is het proberen in ieder geval waard."

„En als we die auto nu vinden, wat dan?" vroeg Don, terwijl hij zijn benen behaaglijk voor zich uitstrekte.

„Dat ligt nogal voor de hand," antwoordde Pinky ongeduldig, omdat de ander zo weinig begrip toonde. „We wachten tot die kerel in zijn auto stapt en dan volgen we hem. En als we weten waar ie woont, geven we de politie een seintje."

Gregg krabde zich eens aan zijn kin.

„Dat kunnen we doen," stemde hij in. „En het is niet eens zo'n gek plan. Het kon weleens een machtig avontuur worden," voegde hij er met stijgende geestdrift aan toe.

„Als je dat maar bekeken hebt," knorde Pinky tevreden. „Zeg, laten we nou dadelijk gaan eten," vervolgde hij en stond haastig op. „Er is nog heel wat werk aan de winkel."

„Kijk!" zei Don en wees met zijn hand uit het geopende portierraam. „Achter die struiken had ik me verborgen."

„En even voorbij die kromming stond die kerel met zijn auto, nietwaar?" antwoordde Pinky peinzend.

„Precies."

„Dan stop ik daar even."

„Waarom?" wou Gregg weten.

„Eens kijken of we daar ook sporen kunnen vinden."

Een ogenblik later had Pinky hun Chevrolet in de buurt van dezelfde plaats geparkeerd als de man een paar uur tevoren.

„Maar wat voor sporen denk je daar te kunnen vinden?" vroeg Gregg onnozel.

„Als ik dat wist, zou ik er niet naar zoeken," antwoordde Pinky spottend.

De jongens verlieten de auto en togen op onderzoek uit.

„Het is jammer, dat de grond hier zo hard is," klaagde Gregg.

„Waarom dat?" vroeg Don.

„Nou kun je ook geen sporen van autobanden zien."

„Och, wat heb je daaraan," antwoordde Don onverschillig.

„De politie zoekt er ook altijd naar," verdedigde Gregg zich verontwaardigd

Don haalde zijn schouders op. „De politie misschien wel. Maar ik zie niet in dat wij er één stap verder mee komen. Ik. . ." Hij staakte plotseling, want Pinky had een kreet geuit. „Wat heb je?" vroeg Don benieuwd en liep haastig op zijn vriend toe. Gregg volgde hem.

Pinky had een papiertje in zijn hand, een kleverig, ineengefrommeld vodje, dat hij gejaagd gladstreek. Hij gaf geen antwoord, maar las de inhoud gespannen. Don en Gregg bogen zich nieuwsgierig over zijn schouder heen en lazen eveneens de woorden. Het waren er slechts enkele, maar zij waren wel veelbetekenend. . . .halssnoer van rode robijnen. . . Creeps . . . De zwarte bende. . . zij. . .

„Wat zeg je daarvan?" vroeg Pinky opgetogen, alsof hij juist de eerste prijs had gewonnen op de honderd meter hardlopen.

„Maar. . . maar. . . dat is. . ." stotterde Don van opwinding. En hij vervolgde op kalmerende toon: „Laat mij dat papiertje even zien, Pinky." Zijn vriend gaf het hem. „Ja," ging Don door, „dit papiertje heeft die knaap uit het portierraam gegooid. Toen hij bezig was die snor vast te plakken, heeft hij zeker wat van het plaksel aan zijn lip gesmeerd, want hij pakte een papier uit zijn binnenzak, scheurde daar een stukje af en veegde ermee langs zijn mond."

„Waarom heb je dat niet eerder gezegd?" vroeg Gregg verwijtend.

„Ik heb er niet aan gedacht."

„Het doet er ook niet toe," zei Pinky, tevreden in zijn handen wrijvend. „Wij

hebben nou een belangrijk spoor in handen. Die kerel is het te doen om een halssnoer van rode robijnen.”

„En die Creeps,” bracht Don peinzend in het midden. „Wat voor een rol speelt die?”

„Vast en zeker een lid van de zwarte bende,” vond Gregg.

„Dat zit nog,” meende Pinky voorzichtig. „Creeps kan ook wel de naam zijn van de eigenaar van dat halssnoer.”

Gregg knikte. „Dat is zo,” erkende hij. „Daar heb ik niet aan gedacht.”

Pinky schoot weer achter het stuur. „Op naar Tumbletown, jongens!” riep hij vrolijk uit.

„Wie wil je opbellen?” vroeg Gregg verwonderd, toen Pinky de deur opende van een telefooncel.

De jongens waren tegen zeven uur in Tumbletown aangekomen, waarna ze de Chevrolet in een stille zijstraat van het stadje hadden geparkeerd.

Over zijn schouder heen antwoordde Pinky grijnzend: „Geen haar op mijn hoofd dat eraan denkt iemand op te bellen.”

„Maar... maar wat ben je dan van plan?”

„Ik wil eens kijken in het telefoonboek of er hier in Tumbletown ook iemand Creeps heet.”

Toen Pinky nauwelijks een minuut later de telefooncel verliet, straalde zijn gezicht. „Ik heb er drie stuks ontdekt,” juichte hij.

„Dat is twee te veel,” antwoordde Don droog.

„Maar ik heb de goede er al uitgepikt,” verzekerde Pinky optimistisch.

„Hoe weet je dat?” vroeg Gregg.

„Wel, één Creeps is leraar, één commissaris van politie en mijn Creeps is juwelier en doet in antiquiteiten.”

„Dat moet wel de goede zijn,” erkende Don.

„Hoewel,” bracht Gregg grinnikend in het midden, „de commissaris in detectiveboeken vaak de misdadiger is.”

Pinky keek een ogenblik nadenkend voor zich uit. „Weet je wat ik denk?” En hij gaf zichzelf antwoord. „Die kerel vermomde zich om eerst eens een kijkje te nemen in de zaak. En vannacht gaat hij natuurlijk met de andere bendeleden inbreken.”

„Maar daarvoor hoef je je toch niet te vermommen?” wierp Gregg tegen.

„Snap je dan niet, dat als de politie de juwelier later een serie foto's van zware jongens voorlegt, hij onmiddellijk de kerel eruit pikt, die 's middags bij hem in de winkel is geweest?”

Tegen elf uur betrokken de vrienden hun posten.

„Verdraaid!” antwoordde Gregg bewonderend. „Dat heb je prima uitgedokterd.”

„Och, ik heb heel wat detectiveverhalen gelezen en daar worden zulke dingen allemaal haarfijn in beschreven,” antwoordde Pinky bescheiden. „En nou aan de slag, lui!” voegde hij er grijnzend aan toe.

Hoewel Tumbletown een klein stadje is, ontdekten de jongens de Buick niet.

„Misschien staat ie in een garage,” opperde Gregg.

„Maar het is ook best mogelijk, dat die schurk na zijn bezoek aan de juwelier er dadelijk vandoor is gegaan en vannacht terugkomt,” merkte Don op.

„We wachten hem op bij Creeps,” besliste Pinky. „Vroeg of laat moeten hij en de andere bendeleden daar wel komen.”

De anderen gingen akkoord met dit voornemen, toen werden de rollen verdeeld. Don zou de voorkant van de juwelierszaak, die door een ijzeren rasterwerk werd beschermd, in de gaten houden. Pinky en Gregg de achterkant. Tegen elf uur, toen het behoorlijk donker werd, betrokken de vrienden hun posten. Pinky en Gregg lagen achter een paar massieve rododendrons in de tuin van Creeps. In het huis brandde geen licht. De bewoners waren waarschijnlijk naar bed. Een bleke maan wierp spookachtige schijnsels over de struiken. Af en toe klonk de kreet van een nachtvogel. De jongens fluisterden zacht met elkaar. Ze hadden misschien een half uur in de tuin doorgebracht toen ze een zwak geritsel schuin achter zich hoorden. Bliksemsnel draaide Pinky zijn hoofd half om en hield zijn adem in. Zijn hart klopte onstuimig. Waren de boeven in aantocht? Weer klonk er een geritsel. Dichterbij. Als van sluipende voetstappen. En voor het eerst vroeg Pinky zich af of hij er wel verstandig aan had gedaan de politie niet in te lichten. Maar voor dergelijke overwegingen was het nu te laat, besefte hij. Een takje knapte. Een half onderdrukte uitroep. En toen flitste plotseling een lantaarn aan. „Handen omhoog en vlug!” baste een stem.

In het schijnsel van de lantaarn ontdekten de beide bevende vrienden een... agent van politie.

Op het politiebureau werden de jongens ondervraagd. Don had zich vrijwillig bij hen gevoegd. Zij werden beschuldigd van een poging tot inbraak. Pinky deed het verhaal. Daarna werden hij en zijn vrienden aan een scherp verhoor onderworpen. Tijdens de ondervraging verliet een rechercheur het dienstvertrek. Toen hij terugkwam, lag er een glimlach op zijn gezicht. „Jullie hebben de waarheid gesproken,” zei hij. „Maar,” voegde hij er met een lachje aan toe, „waarschuw de politie voortaan voordat je op avontuur uitgaat. Dat kan je heel wat narigheid besparen.”

„Maar die bende nou, meneer,” begon Pinky vlug.

De rechercheur keek de jongen een beetje spottend aan. „Er is geen sprake van een bende. Of bedoel je de filmbende soms?”

De vrienden gaapten de politieman met opengevallen mond aan. „Wat... wat bedoelt u?” vroeg Pinky.

„Nou kijk eens,” legde de rechercheur uit, „de man, die jullie hielden voor een schurk was een onschuldige filmspeler, een figurant eigenlijk. Jenkins heet hij. Vanmiddag zijn er een paar scènes voor een misdaadfilm opgenomen in de zaak van de heer Creeps. Jenkins moest ook meespelen, maar hij was aan de late kant en daarom verkleedde hij zich in zijn auto en niet hier. En dat papiertje, dat jullie in handen kregen, was een gedeelte van zijn rol.”

„Maar hoe weet u dat allemaal?” informeerde Don bewonderend.

„Dat is niet zo'n kunst,” antwoordde de rechercheur lachend. „Via de telefoon kun je een filmregisseur opbellen en dan verneem je het hele verhaal. Maar het is nou laat genoeg geworden.”

De jongens bedankten de vriendelijke politieman en reden in gedachten terug naar hun tent.

Map en Moppie

Het komt in de bus

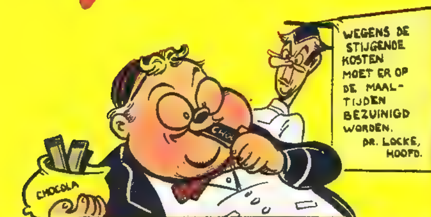

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Lia Braat (17), Sint Antoniusstraat 19, Schijf gem. Rucphen (N.-Br.), wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Hennie Kee (12), Zuideinde 285, Westzaan,* wil corresponderen met een prot. geref. meisje van haar leeftijd, liefst in Katwijk of omgeving. Hobby's: zwemmen, muziek, postzegels en lezen. • *Ingrid van Leeuwen (14), Vosmaerstraat 4, Delft,* wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd in Nederland of België, liefst niet in Zuid-Holland. Hobby's: lezen, muziek, toneel en foto's van filmsterren. • *Johanna Bruins (16), Kommerweg 13, Erica (Dr.),* wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van haar leeftijd. • *Anneke de Jong, Röntgenstraat 3, Leeuwarden,* wil corresponderen met een geref. meisje van veertien jaar, liefst in Zuid-Nederland. Hobby's: tekenen en lezen. • *Ria Michiels (15), Haaglaan 55, Helmond,* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Harm Pieterman, Dijkweg 105, Oudeschip (Gron.),* heeft suikerzakjes, lucifersmerken en sigarebandjes te ruil: alles 1 : 1. • *Els Arts (17), Lietingstraat 3, Haren (Megen),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst uit België. • *Ria (14)* en *Gerry (16) van Reeuwijk, Jacob Jordaensstraat 26, Krimpen a/d IJssel,* en *Mariëtte de Groot (15), Burgerdijkstraat 22, Krimpen a/d IJssel,* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd. Hobby's: volley en zwemmen. • *Nellie Baas (13), Lindelaan 40, Alblasserdam,* en *Joke Slotboom (13), Azaleastraat 23, Alblasserdam,* willen corresponderen met twee jongens van veertien jaar. • *Gerda Goris (16), Dekenstraat 158, Zolder, Limburg, België,* wil corresponderen met een jongen tussen zeventien en negentien jaar uit Nederland of België. • *Marlene Zwijnenburg (15), Vredenoordlaan 64c, Rotterdam-16,* en *Trudie Trip (15), Dijkstraat 6a, Rotterdam-16,* zoeken twee correspondentievrienden van hun leeftijd. • *Marry Oorschot (14), Palestinastraat 95a, Rotterdam-16,* zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. • *Thea Wenneker (13), Oude Kerkstraat 8, Delft,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd uit Engeland. Wie kan haar aan adressen helpen? • *Eibert Dijkstra (16), Wilpsterend 2, Drachten (Fr.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Elly Grob (17), Grotestraat 59, Borne (O.),* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd, liefst uit Limburg of Zuid-Holland. Hobby's: lezen en sport. • *Anneke Klomp (15), Zevenhuizenseweg 120, Apeldoorn,* en *Anneke Linthorst (15), Vosweide 20, Apeldoorn,* willen corresponderen met jongens of meisjes tussen vijftien en zeventien jaar. Hobby: moderne muziek. • *Willy van Oever (16), Akkerlingen, 29, Hoeven bij Breda,* zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. • *Hélène (17)* en *Miny (18) Braat, Markt 35, Roosendaal,* zoeken een correspondentievriend van hun leeftijd. • *Els Verbong (18), Roermondseweg 6, Tegelen (L.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Noord-Holland. • *Lea Peulen (18), 71b Neuhuysstraat 29, Baarlo (L.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Frans-België of Frankrijk. Wie weet een adres voor haar? • *Truus Peulen (14), 71b Neuhuysstraat 29, Baarlo (L.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Noord-Holland of N.O. Polder. • *Riëtte van Delft (9), Brakenstraat 24, Valkenswaard,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Willy Dona (13), Lange Schijfstraat 79, Tilburg,* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Antoon Leenders (17), Leenderweg 289, Eindhoven,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby: lucifersmerken. • *Wil Johan Alders uit Amsterdam* zijn adres opgeven aan *Afra Mol (14), S. Koopmanstraat 130, Wervershoof (N.-H.)?* • *Sjaak Baamen, Venusstraat 20, Zwijndrecht,* wil corresponderen met een sportief meisje van vijftien jaar. Ook wil hij een correspondentieadres van een meisje uit Engeland of uit een ander land in Europa hebben. Wie kan hem daaraan helpen? • *Gerard Reijmer (9), Meetkamp 2, Megchelen (Gld.),* wil corresponderen met een r.k. jongen van zijn leeftijd. Hobby's: sigarebandjes, foto's van paarden.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

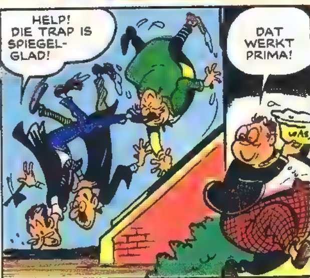

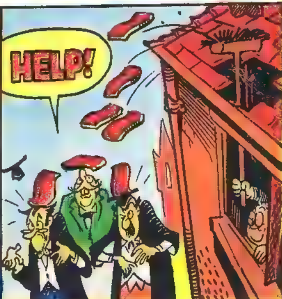

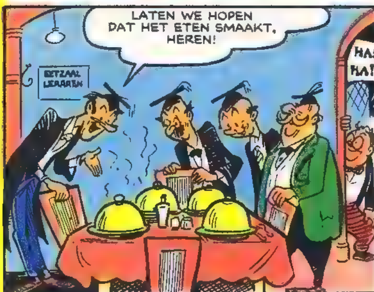

IK BEN HET ZAT! IK WEIGER NOG LANGER LES TE GEVEN!

LATER...
WIL JE DIT EVEN BIJ DE LERAREN BRENGEN, JAN?
HMMM, DAAR HEB IK OOK WEL ZIN IN!

GEEF DAT ETEN MAAR HIER, JANNEMAN!
B.TURF

IK ZAL VOOR DE LERAREN EVEN IETS ANDERS MAKEN, IETS WAARVAN ZE ZULLEN SMULLEN!

LATEN WE HOPEN DAT HET ETEN SMAAKT, HEREN!
EETZAAL LERAREN
HA! HA!

W...WAT IS DIT IN VREDESNAAM?
WAT ZULLEN WE NOU BELEVEN?
DIT IS HET TOPPUNT!

ONS GEDULD IS OP!
ZO, NU NOG EVEN EEN BERICHTJE SCHRIJVEN VOOR HET MEDEDELINGENBORD!
WIJ PROTESTEREN

ALS DE LERAREN DIT LEZEN, KRIJGEN WE VOORLOPIG GEEN LES MEER!
DE LEERAAREN SALAARISEN WORDEN MET DE HELFD VERLAAGT

HEBT U DIT AL GELEZEN?
DE LEERAAREN SALAARISEN WORDEN MET DE HELFD VERLAAGT
DAT NEMEN WE NIET! WE GAAN STAKEN!
MOOI ZO!

ZO, NU GA IK EENS RUSTIG ETEN, DAT HEB IK WEL VERDIEND!
WIJ STAKEN

KOM MEE, KWEL. WE HOUDEN ERMEE OP. WE GAAN STAKEN!
WACHT EVEN! ER IS IETS MET DIT PAPIER!
WIJ STAKEN
WIJ ZIJN HET BEU!

NET WAT IK DACHT! ER IS ER HIER OP SCHOOL MAAR ÉÉN DIE ZOVEEL SPELFOUTEN MAAKT!
DE LEERAAREN SALAARISEN WORDEN MET DE HELFD VERLAAGT

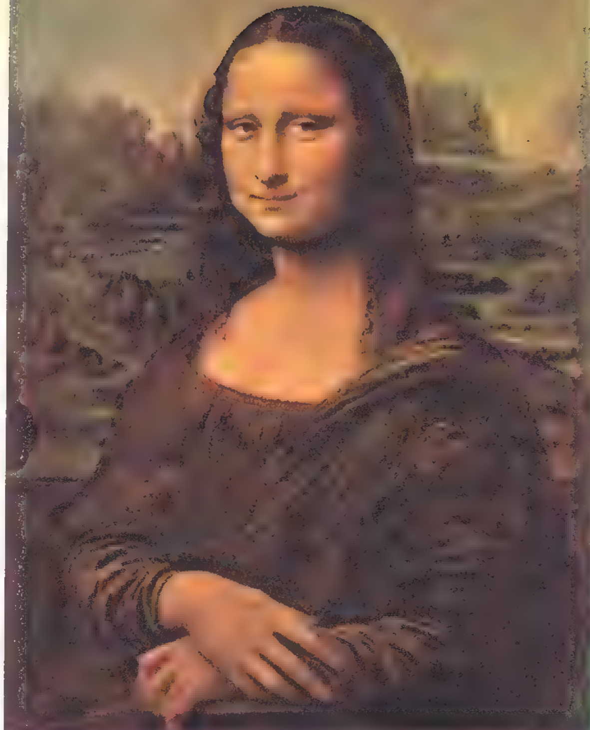

DAAR IS HIJ! HIJ IS DE AANSTOKER VAN ALLES!
HELP! IK DACHT DAT U AAN HET STAKEN WAS?

KOM ONMIDDELLIJK HIER, VLEGEL!
PATS!
RENNEN, BILLIE!

Op de laatste bladzijde van dit nummer begint een nieuw avontuur van Sjors en Sjimmie. Het gaat dit keer over een schilderij, de „Mona Soussa". Dit leek ons een mooie gelegenheid om aandacht te schenken aan het beroemde schilderij, dat voor deze Mona Soussa model heeft gestaan. Het werd gemaakt door de Italiaanse meester Leonardo da Vinci en hangt tegenwoordig in het Louvre te Parijs. Het heet: *MONA LISA*.

In het jaar 1505 ontmoette de schilder Leonardo da Vinci in Florence de vrouw van de edelman Francesco del Giocondo, die Mona Lisa werd genoemd. Ze verzocht de schilder een portret van haar te maken en Da Vinci nam de opdracht aan. Gedurende vier maanden poseerde Mona Lisa voor hem en daarna besteedde hij nog vier jaar aan de uitwerking en voltooiing van het portret. De Mona Lisa van Da Vinci heeft later talloze omzwervingen gemaakt en is zelfs een keer gestolen. . .

Leonardo da Vinci raakte in Frankrijk, waar hij enige tijd verbleef, bevriend met koning Frans I en deze had zoveel bewondering voor het portret, dat hij besloot het te kopen voor vierduizend gouden daalders. Hij liet het schilderij ophangen in zijn kasteel in Fontainebleau. In 1642 besloot koning Lodewijk XIV het schilderij over te brengen naar het paleis van Versailles. Tijdens de Franse Revolutie, ruim een eeuw later, verhuisde de Mona Lisa naar het Louvre, dat oorspronkelijk als koninklijk paleis had dienst gedaan, maar nu als museum was ingericht. Het leek dat de zwerftocht van het schilderij een einde had genomen, maar in 1911 gebeurde er iets, waardoor de hele wereld werd opgeschrikt. Op maandag 21 augustus van dat jaar merkten twee werklieden van het Louvre dat de Mona Lisa niet op haar vaste plaats hing. Zij waarschuwden andere personeelsleden van het museum, maar men maakte zich eerst niet bezorgd, omdat men dacht dat het schilderij eenvoudig een andere plaats gekregen had. Maar al gauw bleek de waarheid: de Mona Lisa was gestolen. Onder een trap vond men de lijst en het glas die om het doek hadden gezeten. Onmiddellijk werd de politie gewaarschuwd. Deze ontdekte op het glas enkele vingerafdrukken en nam alle employés van het museum een streng verhoor af, evenwel zonder resultaat.

De Mona Lisa

Het nieuws van de diefstal van de Mona Lisa verwekte in Parijs en ver daarbuiten grote opschudding. De redactie van het Franse tijdschrift Illustration loofde een beloning van veertigduizend frank uit voor degene die het doek vóór 1 september zou terugbezorgen. Er werd bij vermeld, dat aan degene die het doek terug zou brengen, geen verdere vragen zouden worden gesteld. Intussen hield men een openbare collecte om aan het beloofde bedrag van veertigduizend francs te komen. Maar de actie had geen succes. De dief liet zich door de hoge beloning niet verleiden en de Mona Lisa bleef weg.

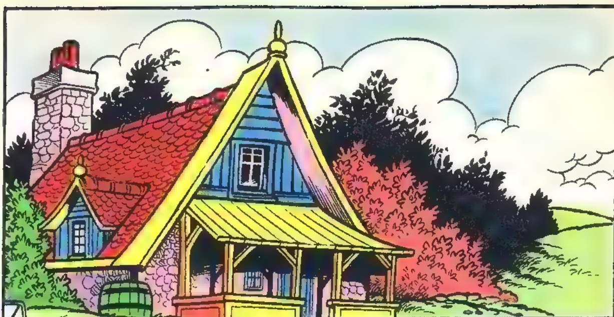
Intussen was de verdwijning van het schilderij over de hele wereld bekend. Iedereen hield zich ermee bezig en er werden zelfs liedjes en spotprenten over dit onderwerp gemaakt. In het begin van de maand december van het jaar 1913 ontving een Italiaanse antiquair, Alfred Geri, vanuit Parijs een brief, die ondertekend was met de naam Leonard. De onbekende schreef onder andere: „Het schilderij is in mijn bezit. Het is mijn wens het terug te geven aan het land waaraan het behoort."

De directeur van een museum in Florence, dr. Poggi, vernam de inhoud van de brief en ging meteen aan het werk. Hij schreef een brief aan de mysterieuze Leonard. Hij maakte met hem een afspraak voor een ontmoeting in Milaan, maar nog vóór de afgesproken datum verscheen in het museum in Florence een jongeman met een koffer. Tot aller verbazing bleek in de koffer de Mona Lisa te zitten. De dief, die zeer trots was op zijn prestatie, heette Vincenzo Perruggia. Hij was tweeëntwintig en schilder van beroep. Perruggia verklaarde dat hij in het Louvre gewerkt had en toen van de gelegenheid gebruik had gemaakt om de Mona Lisa mee te nemen. Hij had het doek, dat 54 cm breed en 79 cm hoog is, twee jaar lang verborgen gehouden op zijn kamer in de Rue Bichat in Parijs en hij wilde het nu teruggeven aan Italië.

De Mona Lisa was gevonden en alle kunstliefhebbers ter wereld haalden verlicht adem. Het doek werd enige tijd tentoongesteld in Florence en daarna, op 21 december 1913, teruggebracht naar Parijs. Op 4 januari 1914 werd het met grote plechtigheid opgehangen op zijn oude plaats in het Louvre. Sinds die tijd hangt de Mona Lisa in Parijs. Onlangs heeft ze een kort bezoek gebracht aan Amerika, vanwaar ze intussen weer veilig in het Louvre is teruggekeerd.

★ De Mona Lisa is een vrouwenportret, vooral beroemd om de raadselachtige glimlach, die op het gezicht ligt. Men zegt, dat Da Vinci tijdens het poseren zachte muziek liet spelen en dat hij daarmee aan zijn model die eigenaardige glimlach heeft weten te ontlokken.

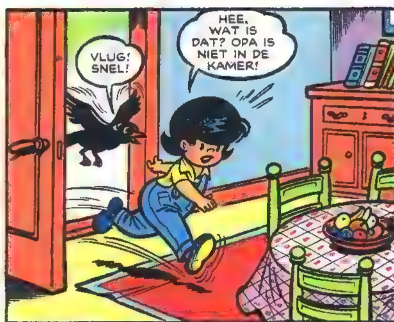

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

WAT ZEG JE DAAR NU VAN, BEO? PLOTSELING GAAN WE MET OPA OP REIS. IK MOEST VLUG, VLUG MIJN KOFFER PAKKEN; HET KON NIET SNEL GENOEG. NU BEN IK KLAAR, MAAR WAAR BLIJFT OPA NU?
VLUG, VLUG! SNEL!

DINKIE!
DAT IS OPA, DIE ROEPT! KOM MEE, BEO! WAT ZOU ER ZIJN?

DINKIE!
JA, JA, IK KOM ER AL AAN!

VLUG! SNEL!
HEE, WAT IS DAT? OPA IS NIET IN DE KAMER!

DINKIE! HELP ME!

KOM MEE, BEO, DE STEM VAN OPA KWAM UIT DE SCHUUR!

DINKIE, WAAR ZAT JE TOCH? WAT EEN TOESTAND. JE ZIET DAT IK GEEN VOET VERZETTEN KAN. IK STA GEWOON AAN DE GROND GENAGELD!
HOE KOMT DAT NOU, OPA?

MIJN KOFFER WOU NIET DICHT EN TOEN DACHT IK: EEN FLINKE SPRONG OP HET DEKSEL ZAL WEL HELPEN. NOU, JE ZIET HET RESULTAAT!

Naar vreemde landen

JOAN RIDLEY EN JOE WILSON REISDEN MET DE *THISBE* NAAR DE FIJI-EILANDEN. ZIJ WISTEN NIET DAT KAPITEIN SELBY VAN DE EIGENAAR PROUST OPDRACHT HAD HET SCHIP TE LATEN VERGAAN. STUURMAN BLACKWELL SPANDE SAMEN MET PROUST.

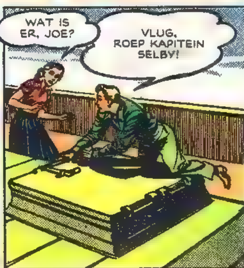

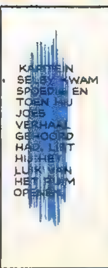

EVEN WILDE MACEY TUSSENBEIDE KOMEN EN KAPITEIN SELBY ONSCHADELIJK MAKEN, MAAR HIJ BEGREEP DAT DIT NUTTELOOS WAS. DAAROM GING HIJ NAAR DE MARCONIST.

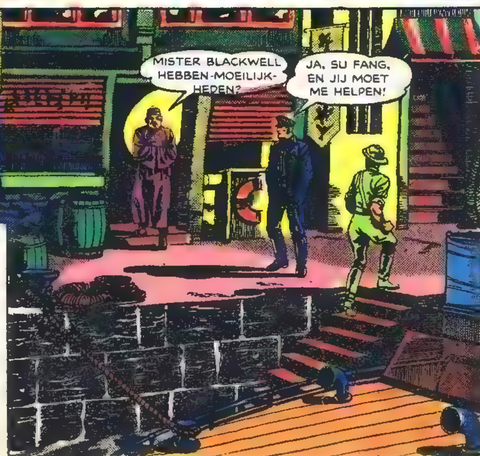

BLACKWELL WAS VRIJ EN ZON OP WRAAK TEGENOVER KAPITEIN SELBY. DAARVOOR HAD HIJ DE HULP NODIG VAN GWELDER EN EEN CHINEES, SU FANG GENAAMD.

Het raadsel van de stille vallei

Tekst: Eda & Richard Crist – Illustraties: Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Meneer Bonner is met zijn dochter Dodey, zijn zoon Bobbie en hun hond Sheila in het dorpje Deer Lich in de bergen van Pennsylvania aangekomen. Mevrouw Leach geeft hun de sleutel van het huisje, dat ze voor de zomermaanden gehuurd hebben. Hun gezellige huisje ligt aan de rand van een vallei en dicht bij uitgestrekte bossen. In Dodeys kamer hangt een afbeelding van een wit paardehoofd. Plotseling begint de hond te grommen.*

Door een opening in de heg kwam een lange, magere, oude man met een flodderige overall aan en een gedeukte hoed op. Met drie grote stappen stak hij de laan over.

,,Goedenavond, allemaal!" Hij gaf meneer Bonner een hand, terwijl Sheila aan zijn voeten stond te snuffelen als een grote, levende schoenborstel.

,,Ik ben Sim Leach. Ik dacht, ik zal maar eens even gaan kijken of de familie misschien iets nodig heeft. Het spijt me dat ik u niet met de bagage heb kunnen helpen, maar ik heb het nogal druk gehad."

Meneer Bonner beantwoordde de begroeting en zei toen: ,,Dank u, maar ik geloof dat alles in orde is. Als we iets nodig hebben. . ."

,,Vader," viel Dodey hem in de rede, ,,we moeten nog weten waar we melk en eieren en petroleum kunnen krijgen en waar we de was moeten doen en of we een strijkbout kunnen lenen, want er is geen elektriciteit in het huisje."

,,Lieve help," lachte Sim. ,,Jullie vrouwen denken ook aan alles! Dat zijn nou precies de dingen, die ik jullie volgens Sarah moest vertellen. En het zou er niet best voor me uit zien als ik het was vergeten."

Op zijn verweerd gezicht, dat zo bruin was als pakpapier, verschenen rimpels, terwijl hij diep nadacht.

,,De petroleumkachel is gevuld en er staat olie in de kan. Als u die op heeft, kunt u genoeg in de stad krijgen. Als u melk moet hebben, komt u het dan maar bij ons zeggen, dan bestellen wij die wel tegelijk met de onze. Om de andere dag komen ze melk brengen van de boerderij van Morgan. Strijkbouten hebben we bij de vleet, omdat we in antiquiteiten handelen. U mag onze wasmachine gebruiken als Sarah en Lilie er niet mee bezig zijn. We hebben elektriciteit in huis. U mag natuurlijk ook wel uw vuile goed bij ons brengen, dan wast Sarah het wel mee als u dat liever heeft. . ."

,,O nee, ik wil het zelf doen. Alleen. . . alleen, wil mevrouw Leach misschien wel de overhemden voor me strijken?"

,,Dat zal ze zeker doen," stelde Sim Dodey gerust. ,,Eieren kunt u kopen bij mevrouw Tennisson, die daarginds beneden aan de heuvel woont."

Terwijl hij in de richting van de modderige weg wees, vernauwden zijn ogen zich en hij tuurde ingespannen naar een gestalte, die met een enorme snelheid over de weg rende.

,,Het lijkt warempel wel of haar zoon Randy daar juist loopt te rennen alsof de duivel hem op de hielen zit. Ik vraag me af wat. . ."

Toen de jongen het groepje mensen voor het zomerhuisje zag staan, verander-

de hij meteen van richting en kwam naar hen toe. Hij was ongeveer een jaar ouder dan Dodey, hij was mager en hij had donker haar dat over zijn voorhoofd viel.

Een van zijn knieën was te zien door een scheur in zijn verkleurde, veel te korte blauwkatoenen broek en een slip van zijn bloes hing achter uit zijn broek en wapperde als een vlag achter hem aan. Het leek erop dat hij een dringende boodschap had, want hij kwam tegen de helling op zonder ook maar even vaart te minderen.

Toen hij bij het huisje aangekomen was, knikte hij even ter begroeting tegen de Bonners. Toen wendde hij zich, nog hijgend van het harde lopen, tot meneer Leach; hij begon te praten, aarzelde even, alsof hij een beetje in de war werd gebracht, en stootte toen zijn boodschap uit: „Er is een ongeluk gebeurd. B-bij het jagen. . ."

„Wie is er geraakt?"

„Een man. Ik weet niet hoe hij heet, maar hij hoort bij die mannen, die daar altijd aan het delven zijn."

Randy's bruine ogen leken donkerder te worden, toen hij in de richting van de bossen wees.

„Ik heb hem daarginds wel vaker zien rondscharrelen met nog een paar van die kerels."

Sim keek ernstig en hij fronste zijn voorhoofd, zodat zijn dikke, grijze wenkbrauwen elkaar raakten. „Is hij ernstig gewond?"

„Hij is in de arm geraakt. Maar hij is naar ons huis gelopen en moeder heeft de wond zo goed en zo kwaad als ze dat kon verbonden, totdat de dokter kan komen."

„Heeft hij gezien wie er op hem geschoten heeft?"

„Nee."

„Waar is het gebeurd?"

Randy staarde zenuwachtig naar de grond. „Bij de Schoorstenen."

De spieren van Sims kaken spanden zich. „Ik zal naar de stad telefoneren."

Alsof het onwillekeurig gebeurde, vloog zijn blik naar de oude pijnboom naast het zomerhuisje. Het was een dreigende blik. Toen keerde hij zich om en liep met grote passen naar de opening in de heg.

Randy wilde hem achternagaan, maar bleef toen staan. „Ik denk dat ik maar beter naar huis kan gaan," zei hij, „voor het geval dat moeder hulp nodig heeft. U bent zeker de familie Bonner," vervolgde hij. „Ik had al gehoord dat u komen zou."

„Zo is het," knikte meneer Bonner. „Dit zijn Dodey, Bobbie en Sheila. We hopen hier een zorgeloze zomer door te brengen op jullie prachtige berg. Het schijnt echter," voegde hij er ernstig aan toe, „dat we beter uit de bossen vandaan kunnen blijven. Begint het jachtseizoen hier zo vroeg?"

„Nee," zei Randy.

„Aha! Waren het soms stropers?"

Randy ontweek de blik van meneer Bonner en zocht naar een antwoord. „Het. . . het was geen ongeluk," zei hij eindelijk met een stem die ze nauwelijks konden horen. „Ik moet nu weg."

Hij begon de helling af te lopen, maar bleef opeens staan en wendde zich tot Dodey en Bobbie. „Ik zou het leuk vinden als jullie eens een keer naar mij toe kwamen. Er is bij ons een baai, waar je fijn kunt zwemmen."

„Heel graag," antwoordden ze beiden tegelijk.

Randy lachte en rende toen de helling verder af.

„Een raadselachtig geval," merkte meneer Bonner op, terwijl hij een doos met boeken uit de auto pakte.

„Ja," zei Bobbie langzaam. „Misschien zitten er in de bossen wel bandieten. Of ontsnapte gevangenen, die zich schuilhouden. Ik vraag me af wie die delvers zijn, over wie Randy het had. Wat zouden ze opgraven?"

Meneer Bonner haalde de schouders op. „Ik heb er geen flauw idee van. Maar als je de bossen inwandelt, kun je maar beter een groot spandoek meenemen, waarop staat: Ik ben géén delver. En ik zou je ook sterk aanraden om uit de buurt te blijven van de Schoorstenen. . . wat dat dan ook mag zijn."

„Dat kon weleens de een of andere oude fabriek zijn of zo iets," veronderstelde Bobbie. „Misschien kan Randy ons er alles van vertellen. Laten we morgen eens naar hem toe gaan, Dodey. We moeten toch ook wat eieren kopen."

Dodey stemde toe, maar ze was er met haar gedachten niet bij. „Zag je, hoe eigenaardig meneer Leach keek, toen hij hoorde, dat het zogenaamde ongeluk bij de Schoorstenen was gebeurd? En hoe hij staarde naar de pijnboom bij het raam van mijn kamertje? Ik zou weleens willen weten wat hij. . ."

Ze rende naar de boom toe. Onmiddellijk keerde ze zich om naar de anderen en riep opgewonden: „Vader! Bobbie! Kom eens kijken!"

In de schors van de stam was de ruwe omtrek van een man gekerfd. Het figuurtje was ongeveer dertig centimeter hoog. Het mannetje stond met gespreide armen en benen en leek wel wat op de kartonnen

„Het lijkt warempel wel of haar zoon Randy daar juist loopt te rennen alsof de duivel hem op de hielen zit."

poppetjes die ze weleens had geknipt, vond Dodey. Maar nog vreemder dan het figuurtje waren de kleine grijze veertjes, die in de armen en benen waren gestoken.

„Hmm," zei meneer Bonner, terwijl hij zich bukte om het geval beter te kunnen bekijken. „Die inkerving is niet vers. Dat moet al enige tijd geleden gebeurd zijn."

Bobbie bekeek het mannetje ook een tijdje. Toen haalde hij de schouders op en wendde zich af. „Dat heeft het een of ander jochie met zijn zakmes gedaan en hij heeft er voor de grap die veertjes in gestoken. Dat is toch niets om je druk over te maken. Meneer Leach heeft vast ergens anders naar gekeken."

„Dat deed hij niet," verklaarde Dodey. „Hij keek recht naar deze boom en hij keek heel ernstig. Ik ben er zeker van dat dit mannetje met de veren iets te maken heeft met wat er dan ook in de bossen gebeurd mag zijn."

„Onzin," antwoordde Bobbie. „Jij raakt door de kleinste kleinigheden altijd al van de wijs. Wat kan een tekeningetje in deze boom nu te maken hebben met iets, dat daarginds in die bossen is gebeurd?"

Dodey wist het ook niet. Maar ze voelde zich niet op haar gemak, toen ze naar de auto liep om de laatste bagage te halen. In een hoekje van haar brein schemerde een vage herinnering... Misschien was het iets dat ze had gehoord of gelezen... het wilde haar maar niet te binnen schieten. Maar ze was er bijna zeker van dat er verband bestond tussen het mannetje met de veren en de magere oude vrouw, die de deur van de boerderij had opengedaan toen zij daar hadden aangeklopt.

HOOFDSTUK II

De waterbouwkundigen

Een vroege zonnestraal scheen door het raam met de roze gordijntjes en belandde precies op de neus van Dodey. Haar oogleden trilden en op hetzelfde ogenblik hoorde ze een hevige dreun tegen de muur naast haar hoofdkussen. „O!" riep ze verschrikt. Ze ging met een schok rechtop zitten en wreef zich de ogen uit.

„Verdraaid!" klonk een gesmoorde stem van achter de muur. „Ik wilde aan de verkeerde kant uit mijn bed stappen!"

Dodey geeuwde eens. Toen verhief ze haar stem en riep: „Je moet een plattegrond van die enorm grote kamer van je tekenen, sufferd, en hem dan uit je hoofd leren."

Het enige antwoord dat ze kreeg was een gekraak van de matras aan de andere kant van de muur en het geluid van een sprong waarmee haar broer op zijn blote voeten op de vloer belandde.

Dodey trok haar sandalen aan en slofte door de kamer. Ze goot wat water uit de zware karaf in de waskom en doopte haar handen erin. Het was ijskoud. Ze stond op het punt er maar gauw mee op te houden, maar toen ze uit de andere kamer geproest en gesputter hoorde en een bibberend „oee" van Bobbie, zette ze de tanden op elkaar en dompelde vastbesloten haar gezicht onder.

De spiegel boven de commode was van antiek glas, aan de rand gegolfd, en prachtig geslepen, maar toen ze erin keek en verwachtte dat ze haar eigen bekende gezicht zou aanschouwen, moest ze wel een paar seconden lang staren, vóórdat ze zichzelf herkende, zo'n vertekend beeld kreeg ze in die oude spiegel te zien!

Jakkes! dacht ze. Ik ben blij, dat mijn gezicht er in werkelijkheid niet zo kromgetrokken uit ziet. Hoewel ik moet zeggen, dat mijn haar in de spiegel wel mooi gegolfd lijkt.

„Wanneer gaan we ontbijten?" schreeuwde Bobbie. „En waar is vader?"

Dodey begon zich aan te kleden. „We gaan ontbijten als ik eraan toe ben. En als vader niet binnen is, zal hij wel ergens buiten zijn, veronderstel ik."

„Zijn bed is wel beslapen," constateerde Bobbie, alsof dat opzienbarend nieuws was. „En zijn kleren zijn weg."

In de schors van de stam was de ruwe omtrek van een man gekerfd.

„Het is natuurlijk mogelijk, dat hij die heeft aangetrokken," zei Dodey droogjes.

„Er staat een pot met koude koffie op de kachel en een vuil kopje," vervolgde Bobbie weer. „Kind, kind, wat ben jij een huisvrouw. Je kunt veel beter ontslag nemen, want zo kunnen wij mannen het ook!"

„Steek eens even een van de petroleumbranders aan," droeg Dodey hem op. „Ik kom over een paar minuten. Vader heeft straks vast wel trek in eieren met spek."

„We hebben nog geen eieren."

„Bróód met spek dan."

„Er staat een bus met heerlijk bakmeel op de plank," zei Bobbie.

„Steek jij die brander nu maar aan."

Dodey trok haar lange broek aan, wurmde zich in haar trui en ging naar de keuken.

Twintig minuten later kwam meneer Bonner binnen. Hij had een veeg vuurrode verf op zijn ene wang en hij kneep zijn ogen half dicht en snoof met een verheerlijkt gezicht de lucht op. „Wat ruikt dat spek lekker!" riep hij uit. „De geur ervan zweefde helemaal van hier tot waar de meikever gromt. . ."

„. . . En de hagedis bromt," vulde Dodey lachend aan.

„Juist, ja. En ik liep met mijn neus achter die geur aan, net zolang tot ik bij deze tafel kwam, die jij zo keurig gedekt hebt. Mag ik een stoel bijschuiven, mevrouw?"

„Als u eerst die verf van uw handen afwast," beval Dodey. „Ik wil geen vieze vlekken op mijn porselein en op mijn tafelzilver."

„Het zijn de mooiste kleuren die je je maar kunt wensen," protesteerde haar vader, terwijl hij zijn hand liet zien. „Het groen van de appels, het rood van de rijpe pruimen, het grijs van de mist in het bergland en het donkerblauw van jouw verontwaardigde ogen."

Dodey keek hem echter streng aan en hij droop gehoorzaam af naar de wasbak op de veranda.

De schaal met gebakken spek en bijna een heel brood waren in een ommezien verdwenen en de jampot werd onophoudelijk over de tafel heen en weer geschoven, meestal tussen vader en Bobbie. Ofschoon ze eigenlijk niet veel meer gedaan had dan de koffie opwarmen en het spek bakken, voelde Dodey zich trots dat de beide „mannen" haar eerste maaltijd in de zomervakantie zoveel eer aandeden.

Haar vader bleef gedurende het ontbijt maar steeds praten over de schoonheid van de natuur. Toen hij genoeg had, zette hij zijn lege koffiekopje voldaan neer.

„Nu ga ik weer naar mijn ezel op het mos," kondigde hij aan. „Mijn schilderij moet na zo'n ontbijt wel een meesterwerk worden!"

Toen hij weg was, grinnikte Bobbie tegen Dodey: „Hu! Het enige dat er aan dat ontbijt ontbrak, waren een paar gebakken eieren!"

„Jij scheen het anders best zonder die eieren te kunnen stellen, vriendje."

„Ja, hoor, zus. Maar laten we nu maar gauw naar Randy Tennisson gaan. Ik wil die baai weleens zien en misschien kunnen we iets meer te weten komen over die gewonde delver en de Schoorstenen. We kunnen dan wel meteen om eieren vragen, dan hebben we ook een aanleiding om ernaar toe te gaan."

„Mij best. Maar we hebben heus geen aanleiding nodig, Randy heeft ons immers uitgenodigd." Dodey keek naar de tafel, die nog niet afgeruimd was. „Ik zet die vuile vaat maar in de gootsteen," zei ze.

„Natuurlijk. We hoeven nu nog niet af te wassen. Er staat nog genoeg schoon serviesgoed in de kast. Je kunt alles net zo goed een paar dagen laten staan, tot het allemaal vuil is, dan kun je het allemaal in één keer afwassen."

„In *mijn* huis," zei Dodey beslist, „blijft de afwas nooit langer dan één dag staan." *Wordt vervolgd*

De vrolijke vijf van de Edelweiss-school

Professor Foster, die door bandieten ontvoerd werd, gooide een boodschap door een van de ramen van de school naar binnen.

IK DACHT DAT HET EEN GRAPJE VAN JOU WAS!
NEE, GEEN SPRAKE VAN!

MISSCHIEN HEEFT IEMAND VAN EEN ANDERE KLAS ONS VOOR DE GEK WILLEN HOUDEN!

ZEG, LUISTER EENS. HERINNEREN JULLIE JE NOG DIE AUTO, DIE HIER VANNACHT STOPTE?
JA, MAAR WAT HEEFT DIE ERMEE TE MAKEN?

INTUSSEN IN EEN HUIS IN DE BUURT...
U HOEFT NIET TE PROBEREN TE ONTSNAPPEN, WANT...

WIJ LEVEREN U UIT EN KRIJGEN DAARVOOR EEN FLINKE BELONING!

ALS U MAAR WEET DAT IK NIET VOOR EEN VREEMDE MOGENDHEID WIL WERKEN!

U PRAAT NOG WELEENS ANDERS, PROFESSOR!

DE MAN BEGAF ZICH NAAR EEN ANDERE KAMER, WAAR EEN ZENDER STOND.
DE VOGEL IS GEVANGEN! WE WACHTEN OP DE GROTE VOGEL! OVER!

VAN VER OVER DE GRENS KWAM HET ANTWOORD.
BERICHT ONTVANGEN! DE GROTE VOGEL KOMT ZO GAUW MOGELIJK!

IK DENK NIET DAT WE LANG HOEVEN TE WACHTEN!

FOSTER PROBEERDE DE BOEVEN BANG TE MAKEN.
WAT JULLIE NIET WETEN IS DAT IK EEN BOODSCHAP DOOR EEN RAAM VAN HET MEISJES-PENSIONAAT HEB GEGOOID!

JE LIEGT! JE VERZINT MAAR WAT!
ZOU DE BEKENTENIS VAN DE PROFESSOR GEVAAR OPLEVEREN VOOR DE MEISJES?

SJORS EN SJIMMIE

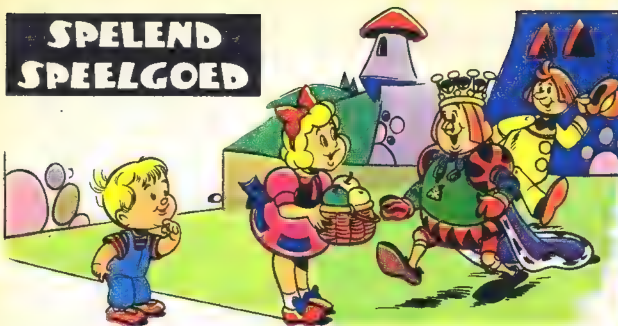
bij de baanbrekers

het nieuwe
SJORSBOEK
is verschenen!

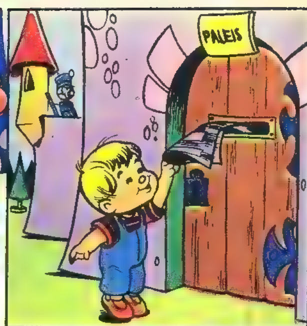

VERKRIJGBAAR DOOR
TUSSENKOMST VAN DE BOEKHANDEL
RECHTSTREEKSE BESTELLINGEN WORDEN UITGEVOERD NA ONTVANGST VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG AD F 1.75 OP POSTREKENING NUMMER 9229 VAN DE N.V. DRUKKERIJ DE SPAARNESTAD, AFDELING EXTRA-UITGAVEN, TE HAARLEM. OP HET GIROSTROOKJE DUIDELIJK VERMELDEN: *„SJORS EN SJIMMIE BIJ DE BAANBREKERS"* A.U.B. GEEN GELD OF POSTZEGELS IN BRIEVEN INSLUITEN
RECHTSTREEKSE BESTELLINGEN KUNNEN OOK WORDEN OPGEGEVEN BIJ DE PLAATSELIJKE AGENT VAN DIT BLAD

SPELEND SPEELGOED

Op een dag zag Tim, die een eindje was gaan wandelen, de koning lopen. Dollie Dimpel bood hem juist een lekkere appel aan. „Dank je wel, Dollie," zei de koning.

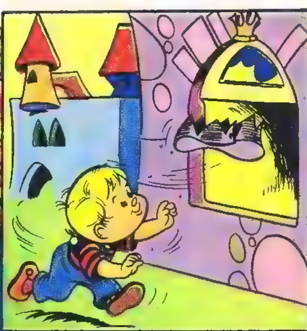

Ik wou dat ik ook koning was, dacht Tim. Dan gaf iedereen mij ook appels. Maar hoe kom ik aan een kroon? Toen zag hij in de brievenbus van het paleis een krant zitten.

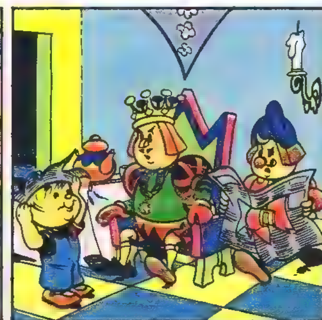

Van de krant knipte Tim een kroon en zette die op. „Hij staat je leuk," zei Tommie, toen hij Tim zag lopen. Tim hoopte dat de kroon hem ook geluk zou brengen.

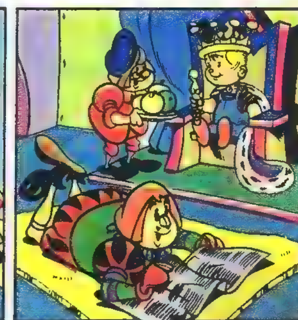

Misschien geeft Willie Stropop me een appel nu ik een kroon op heb, dacht Tim. Maar Willie deed het niet. Toen opeens blies de wind onder Tims kroon en nam hem mee.

De kroon waaide door een raam precies in het bord soep van de koning. „Weg ermee," zei de koning, maar Pogo de lakei zei: „Dat is het ontbrekende stuk van uw krant."

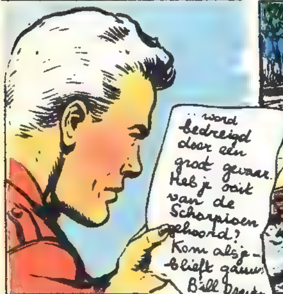

„Als je mij jouw papieren kroon geeft, Tim," zei de koning, „mag jij de mijne even lenen." Zo was Tim tijdelijk koning en intussen las de echte koning de krant.

De man van staal

EEN DAG TEVOREN HAD TED EEN BRIEF ONTVANGEN.

TED LIET ARCHIE VERDER ROEIEN.
TOE MAAR, SCHUIF DIE BOOM MAAR OPZIJ!
HELP!

ANGSTIG ZEI KEN:
DAT IS STOM VAN JE! NU HEBBEN WE VAN DIE TOVENAAR ZEKER GEEN GOEDS TE VERWACHTEN!

OPEENS WEERKLONK EEN GESCHREEUW.
DOOD AAN DE BLANKEN, ZOALS DE SCHORPIOEN HEEFT BEVOLEN!

EEN REGEN VAN SPEREN DAALDE OP HEN NEER.
NOU, WAT HEB IK JE GEZEGD?
NAAR HET MIDDEN, ARCHIE!

ARCHIE WEERDE ZICH KRANIG.
HOUD DE SPEREN EN PIJLEN TEGEN, ARCHIE!

SOMS GOOIDE HIJ EEN SPEER TERUG.
BRAVO, ARCHIE!

TOEN ROEIDE HIJ VERDER.
WE LOPEN UIT! ZE KUNNEN ONS NIET MEER INHALEN!

ÉÉN DING IS ZEKER: BILL IS IN GEVAAR. WE MOETEN VLUG NAAR HEM TOE!

MAAR DE INBOORLINGEN GAVEN DE JACHT NIET OP.
DE BLANKEN DENKEN DAT ZE ONS KUNNEN ONTLOPEN, MAAR DAT ZAL HUN TEGENVALLEN!

ENIGE TIJD LATER WAREN ONZE VRIENDEN INGESLOTEN...
DAT ZIET ER SLECHT UIT! MET ONS DRIEËN BEGINNEN WE NIETS TEGEN HEN!

Wie puzzelt er mee?

Deze puzzel is heel anders dan gewoonlijk, want de woorden, die je hebben moet, staan al kant en klaar voor je gedrukt. Alleen. . . je moet zelf uitzoeken, waar ze in het diagram moeten staan. Nu zijn, om de opgave niet al te moeilijk te maken, twee woorden — en wel de namen van twee bekende leden van de Rebellenclub — al op hun plaats gezet. Je hebt dus wel enige aanknopingspunten, zodat je er met wat passen en meten vast wel komt.

Als je klaar bent moeten de letters in de genummerde vakjes achter elkaar gezet een aardrijkskundige naam vormen.

De nog resterende woorden, die je gebruiken moet, staan, netjes gerangschikt, hieronder.

Horizontaal:

2 letters: AD - EB - FA - KO - NA - PO - RA - SI

3 letters: DAK - ELS - EST - JET - OOM - PRO - REM - VOS

4 letters: AKEN - NOTA - VELD - WRAT

5 letters: EUVEL - LADEN - LEZEN - MODEL - STENO

Verticaal:

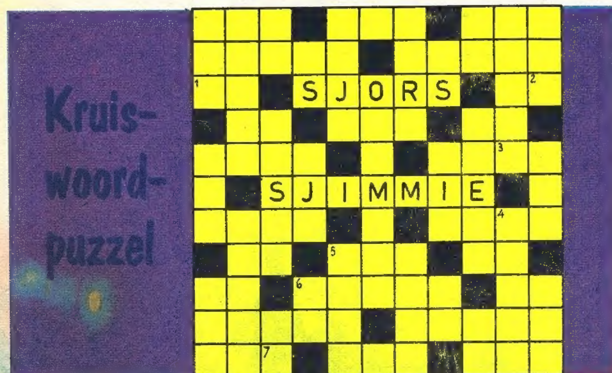
2 letters: DE - LA - ME - NS - TE - VV - US - ZO

3 letters: ALP - DAN - ESP - ONS - SLA - TJA - VIA - WIJN

4 letters: JOJO - MELK - ROND - TERM

5 letters: BASTA - EIKEL - FEEKS - OERAL - ONDER - STOER

7 letters: OOTMOED

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Spreekwoordpuzzel

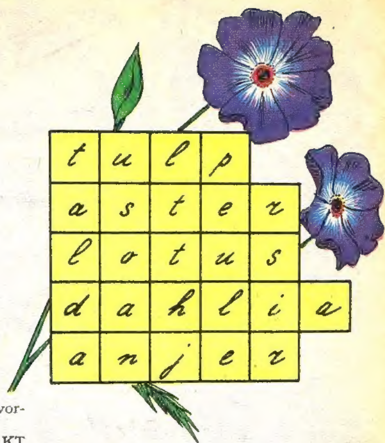
O U D E R
K *N* A A P
S A *B* E L
N E V *E* L
P R U I *K*
K R E *E* T
K O *N* IJ N
O *D* E U R
M A A R T
K *A* P E L
K R *A* N T
M A R *K* T
T A A R *T*
K A P *O* T
K A *N* O N
A *B* R A M
E I WI T
S *M* A R T
S T *I* E R
B R O *N* S
B R O O *D*

De cursieve letters vormen het spreekwoord ONBEKEND MAAKT ONBEMIND.

Kop-en-staartpuzzel

(F) LINK (S)
(V) AREN (A)
(K) ASTE (R)
(G) AREN (D)
(H) AVER (IJ)
(V) REDE (N)

Op de laatste rij letters lees je het woord SARDIJN.

Bloemenpuzzel

Hier zie je vijf bloemenamen staan, die je net zo lang moet verschuiven tot er op een van de rijen van boven naar beneden ook een bloemenaam ontstaat. Je kunt het beste de vijf namen op reepjes papier schrijven om ze heen en weer te kunnen schuiven.

Ziekenlijstje

Nini Teeuwen, Rotterdams Zeehospitium, Katwijk aan Zee, kuurt al vier maanden. Ze wil graag wat post ontvangen en/of foto's van Cliff en Conny. Nini is tien jaar.

Jan en Riekus Kuiper, Dwarsweg 6, Bellingwolde (Gron.), zijn allebei al heel lang ziek. Wie wil hen eens blij maken met wat post? Jan is nogal technisch aangelegd; Riekus' hobby's zijn: suikerzakjes, postzegels, sinaasappelmerken, foto's van filmsterren.

Rita Leentvaar (9), Rotterdams Zeehospitium, Zaal 10, Katwijk aan Zee, zou ook graag wat post, suikerzakjes en foto's van filmsterren ontvangen.

Anna Lutjeboer (7), Huize Emmen, Haren (Gron.), lijdt al vanaf haar derde jaar aan reuma. Wie schrijft haar eens of stuurt haar een ansichtkaart met de afbeelding van een dier erop?

Ingrid Gouwens, Rotterdams Zeehospitium, Zaal 10 M.Z., Katwijk aan Zee, Brigitte Gouwens en Carole Gouwens, Rotterdams Zeehospitium, Zaal 9, Katwijk aan Zee, kuren al vijftien maanden. Ingrid zou graag post, suikerzakjes en foto's van Anneke Grönloh ontvangen. Brigitte en Carole sparen leuke kinderkaarten.

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

5 OKTOBER 1573 WERD BIJ HET EILAND MARKEN DE SLAG OM DE ZUIDERZEE GELEVERD TUSSEN DE GEUZENVLOOT ONDER AANVOERING VAN CORNELIS DIRCKSZ EN DE REGERINGSGETROUWE VLOOT ONDER LEIDING VAN ADMIRAAL BOSSU. DE GEUZEN WONNEN DE STRIJD, WAARDOOR WEST-FRIESLAND IN HUN HANDEN BLEEF. BOSSU KOOS TIJDENS ZIJN LATERE GEVANGENSCHAP DE ZIJDE VAN WILLEM VAN ORANJE.

6 OKTOBER 1959 VIERDE DE DUITSE DEMOCRATISCHE REPUBLIEK (D.D.R.) HAAR TIENDE VERJAARDAG. NA DE OORLOG WERD DUITSLAND BESTUURD DOOR DE WESTERSE LANDEN EN RUSLAND. UIT HET DOOR HET WESTEN BESTUURDE DEEL ONTSTOND IN 1949 DE ZELFSTANDIGE DUITSE BONDSREPUBLIEK. IN DIE TIJD ONTSTOND IN OOST-DUITSLAND DE D.D.R., EEN VANUIT MOSKOU GELEIDE COMMUNISTISCHE STAAT. DOOR DE GROTE ARMOEDE, DE MASSA-ARRESTATIES EN DOOR HET FEIT, DAT DE OOST-DUITSERS NIET VRIJ KONDEN PRATEN, WERKEN EN DENKEN, VLUCHTTEN IN DE LOOP DER JAREN HONDERDDUIZENDEN MENSEN NAAR HET WESTEN. OMDAT DIT VOOR OOST-DUITSLAND FUNEST WERD, IS ER EEN IJZEREN GORDIJN EN EEN MUUR OPGETROKKEN TUSSEN DE TWEE DUITSLANDEN.

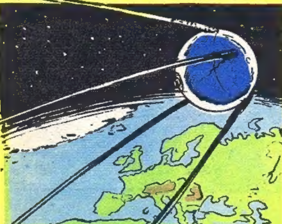

STAATSWAPEN(1) EN VLAG(2) VAN DE D.D.R.

6 OKTOBER 1959 FOTOGRAFEERDE HET RUSSISCHE RUIMTESCHIP LOENIK III DE NOG NOOIT GEZIENE ACHTERKANT VAN DE MAAN. DE DOOR TWEE LENZEN GEMAAKTE OPNAMEN WERDEN AAN BOORD VAN DE LOENIK AUTOMATISCH ONTWIKKELD, GEFIXEERD EN AFGEDRUKT. ENIGE DAGEN LATER WERDEN ZE, TOEN HET RUIMTESCHIP WEER DICHT BIJ DE AARDE WAS, OP EEN RADIOSEIN VAN EEN RUSSISCH GRONDSTATION NAAR DE AARDE OVERGESEIND. DE MAANACHTERKANT DRAAGT NU ALLERLEI RUSSISCHE NAMEN.

7 OKTOBER 1951 OVERLEED DR. A. F. PHILIPS, EEN VAN DE GRONDLEGGERS VAN DE PHILIPS-FABRIEKEN. SAMEN MET ZIJN BROER GERARD RICHTTE HIJ IN 1891 MET GELDELIJKE STEUN VAN ZIJN VADER EEN GLOEILAMPENFABRIEKJE OP, DAT UITGROEIDE TOT EEN VAN DE GROTE WERELDCONCERNS. VANAF 1922, NA DE DOOD VAN ZIJN BROER, LEIDDE ANTON HET BEDRIJF.

4 OKTOBER 1957 KREGEN DE AMERIKANEN DE SCHRIK VAN HUN LEVEN, TOEN DE RUSSEN ALS EERSTEN EEN SATELLIET IN EEN BAAN OM DE AARDE BRACHTEN. JARENLANG HADDEN RAKETDESKUNDIGEN EN DE PERS DE WERELD VERTELD, DAT DE EERSTE KUNSTMAAN NATUURLIJK EEN AMERIKAANSE ZOU ZIJN. DIE KWAM ECHTER PAS MAANDEN LATER NA VELE MISLUKKINGEN. HET WAS EEN GROTE SLAG VOOR HET AMERIKAANSE PRESTIGE. DE SPOETNIK I BRACHT DE RUIMTERACE TUSSEN AMERIKA EN RUSLAND OP GANG.

7 OKTOBER 1571 WOEDDE BIJ LEPANTO HET GROOTSTE ZEEGEVECHT SINDS DE OUDHEID. DAAR ONTMOETTEN DE VERBONDEN STRIJDKRACHTEN VAN SPANJE EN VENETIË. DIE MET TWEEHONDERDZEVENTIG SCHEPEN OP HET STRIJDTONEEL VERSCHENEN, DE MACHTIGE TURKSE VLOOT, DIE TWEEHONDERDDERTIG GALEIEN TELDE. IN DRIE UUR WERDEN DE TURKEN VERSLAGEN. DE AANVAL WERD GELEID DOOR DON JUAN VAN OOSTENRIJK, DIE LATER WERD BENOEMD TOT LANDVOOGD VAN DE NEDERLANDEN.

7 OKTOBER 1959 STIERF DE POPULAIRE AMERIKAANSE ZANGER EN FILMSTER MARIO LANZA, ZIJN BEKENDSTE FILM IS „DE GROTE CARUSO".

5 OKTOBER 1789 TROKKEN DUIZENDEN HONGERIGE VROUWEN, BEGELEID DOOR GEWAPENDE ARBEIDERS EN MUITENDE TROEPEN, NAAR HET PALEIS VAN KONING LODEWIJK XVI VAN FRANKRIJK IN VERSAILLES EN EISTEN DAAR MEER VOEDSEL EN BETERE LEVENSOMSTANDIGHEDEN. OP 6 OKTOBER VOERDEN ZE DE KONING EN DE KONINGIN NAAR PARIJS EN SLOTEN HEN OP IN DE TUILERIEËN.

8 EN 9 OKTOBER [illegible] VERWOEST. HONDERDDERTIGDUIZEND MEEST HOUTEN GEBOUWEN WERDEN VERNIETIGD.

5 OKTOBER 1930 VERBRANDDE BOVEN BEAUVAIS IN FRANKRIJK HET REUSACHTIGE ENGELSE LUCHTSCHIP R 101 (LANG TWEEHONDERDTWINTIG METER, DOORSNEE NEGENENDERTIG METER), TOEN HET ONDERWEG WAS VAN ENGELAND NAAR BRITS-INDIË. VAN DE ZESENVIJFTIG INZITTENDEN ONTKWAMEN ER SLECHTS ZES AAN DE VUURDOOD. DIT ONGELUK BETEKENDE HET EINDE VAN DE GROTE LUCHTSCHEPEN IN EUROPA.

9 OKTOBER 1901 WON DE LUCHTVAARTPIONIER SANTOS DUMONT EEN PRIJS VAN HONDERDDUIZEND FRANKEN, DIE WAS UITGELOOFD VOOR DE EERSTE MENS, DIE BINNEN EEN HALF UUR VANUIT EEN PARK IN SAINT-CLOUD BIJ PARIJS ZOU OPSTIJGEN, ROND DE EIFFELTOREN ZOU VLIEGEN EN WEER OP DE STARTPLAATS ZOU LANDEN. HET LUKTE DUMONT MET ZIJN BESTUURBARE BALLON. DE PRIJS VERDEELDE HIJ ONDER DE ARMEN VAN PARIJS.

9 OKTOBER 1813 WERD GIUSEPPE VERDI GEBOREN. HIJ WAS EEN VAN DE GROOTSTE OPERACOMPONISTEN. ENIGE VAN ZIJN BEROEMDSTE OPERA'S ZIJN NABUCCO, RIGOLETTO, AÏDA, DON CARLOS, LA TRAVIATA.

IN DE NACHT VAN **9 OP 10 OKTOBER 1799** VERGING HET ENGELSE SCHIP LUTINE OP DE WESTERGRONDEN BIJ TERSCHELLING. DE TWEEHONDERDDRIEËNZEVENTIG OPVARENDEN KWAMEN OM HET LEVEN. ER WAS EEN LADING GOUD EN ZILVER AAN BOORD TER WAARDE VAN ZES MILJOEN GULDEN. SINDS DIE TIJD ZIJN ER VERSCHEIDENE POGINGEN GEDAAN OM DEZE SCHAT TE LICHTEN, MAAR ZONDER RESULTAAT.

BULTERS.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.